

A Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2014. évi november hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2013. évi július hó 4. napján kihirdetett 1.Bf.322/2013/4. számú ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában **helybenhagyja azzal**, hogy a vádlottal szemben megállapított 4 /négy/ év 6 /hat/ hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztést és az 5 /öt/ év közügyektől eltiltást új büntetésként tekinti kiszabottnak.

Az eljárás megszüntetésével érintett bűncselekményre nézve az elsőfokú bíróság bűnösségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi.

A kiszabott szabadságvesztésbe a 2013. július hó 5. napjától a mai napig fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A másodfokú eljárásban 14.000.- /Tizennégyezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet **I.r. vádlott** felhívásra köteles az államnak megfizetni.

Indokolás

A Veszprémi Járásbíróságon eredendően 7 vádlottal szemben indult a büntetőeljárás. A bíróság az ügyet **III.r. vádlott** vonatkozásában elkülönítette és vele szemben az eljárást külön folytatta, a további eljárás 6 vádlottra vonatkozott.

Az első fokú bíróság 2013. január 23. napján kelt 15.B.550/2012/59. számú ítéletében a másodfellebbezéssel érintett **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény alapján 12 rb csalás büntettében, melyből 1 rb cselekmény kísérleti szakban maradt, 1 rb cselekményben, mint társtettes (Btk. 318. § (1), (2) bekezdés a) és c) pontok, (5) bekezdés b) pont), 4 rb csalás büntettében (Btk. 318. § (1), (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont), 26 rb csalás büntettében, melyből 6 rb cselekményben mint társtettes (Btk. 318. § (1), (2) bekezdés a) és c) pontok, (4) bekezdés b) pont), 3 rb csalás büntettében (Btk. 318. § (1), (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont), 4 rb

csalás vétségében (Btk. 318. § (1), (2) bekezdés II. fordulat a) és c) pont), továbbá 2 rb csalás vétségében (Btk. 318. § (1), (2) bekezdés a) pont).

Ezért a bíróság I. r. vádlottat halmazati büntetésül - mint különös visszaesőt - 5 év 8 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett még a 2012. szeptember 10. napjától az ítélethirdetésig előzetes letartóztatásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról, döntött a polgári jogi igény és az ahhoz kapcsolódó illeték tárgyában, rendelkezett továbbá I. r. vádlottal szemben 1.419.000 Ft vagyonekbezárásról, a lefoglalt bűnjelek megsemmisítéséről, a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A járásbíróság ítélete ellene **I.r.** és **II.r.** vádlottak és védőjük enyhítésért jelentettek be fellebbezést. 4 vádlottal szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

A Veszprém Megyei Főügyészség Bf.352/2011/6-I. számú átiratában indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság **I.r. vádlott** esetében mellőze a bűnösség megállapítását 2 rb., a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja alapján minősülő csalás vétségében, valamint egyes magánfelek vonatkozásában a polgári jogi igény és az ahhoz kapcsolódó eljárási illeték összegének megváltoztatását. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részében, a másodfokú eljárási szabályokra tekintettel végezte el az elsőfokú ítélet felülbírálatát, amely kiterjedt az eljárásjogi kérdésekre, a büntetőjogi főkérdésekre és a járulékos döntésekre.

A Veszprémi Törvényszék 2013. július 4. napján kihirdetett 1.Bf.322/2013/4. számú ítéletében a Veszprémi Járásbíróság fenti ítéletét megváltoztatta akként, hogy **I.r. vádlott** vonatkozásában mellőzte a 2 rb. csalás vétségében (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont) a bűnösség megállapítását, a többi csalási cselekménye vonatkozásában pedig a bűnösségét a 2012. C. törvény alapján 1 rb. csalás büntette (Btk. 373. § (1), (2) bekezdés ba., bc. pontok, (4) bekezdés b. pont), 36 rb. csalás büntette (Btk. 373. § (1), (2) bekezdés ba., bc. pontok, (3) bekezdés b. pont), 8 rb. csalás büntette (Btk. 373. § (1), (2) bekezdés bc. pont, (3) bekezdés b. pont) és 4 rb. csalás vétsége (Btk. 373. § (1), (2) bekezdés ba., bc. pontok) állapította meg. A vádlott szabadságvesztés büntetését 4 év 6 hónap börtönbüntetésre enyhítette. A magánfelek vonatkozásában a polgári jogi igény folytán megítélt kártérítés, illetve az ahhoz kapcsolódó eljárási illeték összegét pontosította.

A törvényszék **I.r. vádlott** vonatkozásában az 1 rb. csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba., bc., (3) bekezdés b. pont) vonatkozásában az eljárást megszüntetette a Be. 332. § (2) bekezdés alapján és mellőzte **magánfél** esetében a

100.000 Ft összegű polgári jogi igény megfizetésére kötelező, valamint az ehhez kapcsolódó eljárási illeték megfizetésére kötelező bírói rendelkezést. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rendelkezett továbbá vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet keltétől a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes letartóztatásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe beszámításáról, valamint a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A fellebbezés folytán eljáró Veszprémi Törvényszék felülbírálata két vádlottra terjedt ki. **II.r. vádlott** vonatkozásában a II. fokú ítélet jogerőre emelkedett, így az nem képezi a felülbírálat tárgyát.

A Veszprémi Törvényszék az ítéletét a kihirdetés napján, azaz 2013. július 4-én jogerősítő záradékkal látta el, mely szerint a Veszprémi Járásbíróság ítélete a törvényszék határozatával az abban foglalt változtatásokkal **I.r. vádlott** és **II.r. vádlott** vonatkozásában a kihirdetés napján jogerős és végrehajtható.

Vádlott 2013. július 19-én érkezett fellebbezésében az ítélet hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy törvénysértően kerültek az ügyei egyesítésre, illetve az elkülönítés iránti kérelme elutasításra, így megfosztotta őt a bíróság az összbüntetés és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségétől. Álláspontja szerint a törvényszék ítélete több ponton is ellentmondásos.

I.r. vádlott 2013. december 20. napján 7. sorszám alatt felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a Veszprémi Törvényszéknél. A beadványban elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan számára kedvező ítélet meghozatalát indítványozta. Indokolásul előadta, hogy vele szemben törvénysértő minősítést, illetve büntetést alkalmaztak, a büntetés az enyhítés ellenére a középértékhez viszonyítottan aránytalanul súlyos.

A Kúria Bfv.III.1.394/2013/6. számú végzésében elutasította a vádlott indítványát. Megállapította, hogy azért nincs helye az ügyben felülvizsgálatnak, mert a másodfokú bíróság ügydöntő érdemi határozata még nem jogerős. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság olyan bűncselekmény miatt szüntette meg a büntetőeljárást az I. r. terhelttel szemben, amely okán őt az elsőfokú bíróság elítélte, ezáltal megnyílt a harmadfokú felülbírálat lehetősége a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján. A jogorvoslati nyilatkozat megtételére nyitva álló fellebbezési határidő az arra jogosultak számára még nem járt le, valójában még el sem kezdődött. Ennek megfelelően felhívta a Veszprémi Törvényszéket, hogy a másodfellebbezésre jogosult ügyész, I. r. terhelt, valamint védője részére a másodfokú ítélet ellen biztosítson jogorvoslati lehetőséget. A Kúria utalt arra is, hogy a vádlott I.Bf.322/2013/5. sorszám alatti beadványa, illetve a felülvizsgálati indítványként kezelt irat tartalma szerint fellebbezésnek tekintendő.

Felhívta a Kúria a törvényszék figyelmét arra is, hogy az előzetes letartóztatásban lévő vádlott vonatkozásában a kényszerintézkedésről is elmaradt a rendelkezés.

A Veszprémi Törvényszék a Kúria végzésének megfelelően 1.Bf.322/2013/12. számú végzésével az 1.Bf.322/2013/4. számú ítéletének a Veszprémi Járásbíróság 15.B.550/2012/59. számú ítélete vonatkozásában saját hatáskörében hatályon kívül helyezte **I.r. vádlottra** vonatkozó jogerősítő záradékát és a vádlott előzetes letartóztatását elrendelte. A törvényszék a végzést, valamint az ítéletét megküldte a vádlottnak, védőjének és a főügyésznek a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatással együtt. A vádlott védője, illetve a főügyészség a törvényszék tájékoztatását követően nem jelentett be fellebbezést.

A vádlott részére a két határozat, azaz a másodfokú ítélet és a jogerősítő záradékot hatályon kívül helyező végzés egyszerre került kézbesítésre 2014. május 26. napján. Ekkor a vádlott mindkét kézbesítési íven akként nyilatkozott, hogy a határozat ellen nem jelent be fellebbezést.

A vádlott 2014. május 27. napján kelt és a törvényszékre 2014. május 30. napján érkezett beadványában fellebbezést jelentett be és kérte annak elfogadását, illetve a korábbi nyilatkozatának semmisként figyelembe vételét, mivel nem volt számára érthető a nyilatkozattételkor, hogy a hatályon kívül helyezés mire is vonatkozott. Az ítéltábla a vádlott fellebbezését joghatályosnak tekintette.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.147/2014/1. számú átiratában indítványozta, hogy az ítéltábla keresse meg I. r. vádlottat és nyilatkoztassa atekintetben, hogy a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.322/2012/4. számú ítélete tekintetében melyik jogorvoslati nyilatkozatát tartja fenn.

Az ítéltábla 2. sorszám alatt megállapította, hogy II. r. vádlott fellebbezése joghatályos, és felhívta a fellebbviteli főügyészséget az érdemi indítványának megtételére.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.147/2014/3-I. számú átiratában a vádlott fellebbezését alaptalannak tartotta és indítványozta a másodfokú ítélet helybenhagyását. Átiratában kifejtette, hogy az eljáró bíróságok a büntetőeljárás szabályokat betartották. Az elsőfokú bíróság ugyan nem állapította meg a tényállást a vádirat 38. pontja vonatkozásában, azonban a törvényszék e cselekményre nézve megszüntette az eljárást, így a törvényszék által megállapított tényállás megalapozott. Álláspontja szerint a büntetéskiszabási körülmények körében további súlyosító körülmény a többszörös minősülés, illetve a társtettesi elkövetés helyett társas elkövetést kell súlyosító körülményként értékelni. A 2013. július 5. napjától a harmadfokú határozat meghozataláig terjedő időszakot előzetes fogvatartásban töltött

időnek kell tekinteni, így szükséges annak beszámítása a kiszabott szabadságvesztésbe.

A vádlott védője a harmadfokú nyilvános ülésen a perbeszédében előadta, hogy amikor az elsőfokú bíróság nem állapította meg a vádirati tényállás 38. pontja vonatkozásában a tényállást, de büntetést szabott ki, olyan eljárási hiba, amely abszolút hatályon kívül helyezési ok, és amelynek kiküszöbölésére nem volt alkalmas az, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte az ítéletnek erre a cselekményre vonatkozó részét.

A nyilvános ülésen a Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásban előterjesztett indítványát változatlan tartalommal fenntartotta. Rámutatott arra, hogy azon eljárási hibát, hogy az elsőfokú bíróság a vádirati tényállás 38. pontja vonatkozásában nem állapított meg tényállást, a másodfokú bíróság az eljárás megszüntetésével kiküszöbölte, ezért nincs szükség hatályon kívül helyezésre.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez és az írásban indokolt fellebbezést fenntartotta, valamint elmondta, hogy tettét nagyon megbánta és azon lesz, hogy a sértetteknek visszaadja a pénzt.

Az ítélet tábla a védelmi oldalról támadott másodfokú ítéletet és a megelőző bírósági eljárásokat a Be. 387. § (1) és (2) bekezdései szerint felülbírált és ennek eredményeként a fellebbezést nem találta alaposnak.

Felülvizsgálat során elsődlegesen megállapította, hogy a bejelentett fellebbezés a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja szerint joghatályos, mivel a járásbíróság vádlottat elítélte a vádirati tényállás 38. pontja szerinti csalás vétsége miatt, a törvényszék pedig eljárást megszüntette e bűncselekményre nézve.

Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amikor nem észlelte, hogy a vádirati tényállás 38. pontja vonatkozásában nem állapított meg tényállást - feltehetően leírási figyelmetlenség folytán -, viszont a cselekményre nézve megállapította a vádlott bűnösségét és a jogi indokolásában szerepel. Helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor úgy orvosolta ezt a szabálysértést, hogy megállapította annak tényét és a cselekményre nézve megszüntette az eljárást. A cselekmény valóban nem bír jelentőséggel a felelősségre vonás szempontjából a többi csalási cselekmény mellett, és ezzel az ítélet hatályon kívül helyezése is elkerülhetővé vált.

A másodfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amikor nem észlelte, hogy megnyílt a harmadfokú fellebbezés lehetősége és az ítéletét jogerősítő záradékkal látta

el. Miután a Kúria észlelte a hibát, a másodfokú bíróság a Kúria végzésében foglaltak szerint, helyesen járt el, amikor a saját hatáskörében orvosolta a szabálysértést azzal, hogy a jogerősítő záradékot hatályon kívül helyezte, elrendelte a vádlott előzetes letartóztatását, az érintetteket értesítette és biztosította a törvénynek megfelelően a jogorvoslati jogot az arra jogosultak számára, és a védelmi fellebbezést felterjesztette.

A fenti eljárási szabálysértéseket a törvényszék a törvénynek megfelelően orvosolta, ezért azok nem alapoznak meg hatályon kívül helyezést.

Az ítélet tábla egyéb eljárási hibát nem tárt fel, az eljáró bíróságok egyébként az eljárási szabályok megtartásával folytatták le az eljárást, olyan szabálysértést, amely az ügy érdemi felülbírálatát lehetetlenné tette volna, nem valósítottak meg.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét teljesítette, a tényállást a peradatok, a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján állapította meg, melyek közül meghatározó a vádlottak egymásra tett terhelő vallomásai. Az első fokú bíróság indokolásában tényállási pontonként értékelte a vádlotti vallomásokat, illetve az egyéb bizonyítékokat, így az okiratokat, a banki adatok által igazolt pénzmozgásokat. Az első fokú bíróság megindokolta, hogy a vádlott védekezését miért nem fogadta el. A tényállási részek együttesen és külön-külön is megfelelnek az értékelt bizonyítékoknak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat tényállási pontonként értékelte, mely logikai hibától és ellentmondástól mentes, egyenként és külön-külön is megfelelően indokolta a családi cselekményeket. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállására épülő, a másodfokú ítélet alapjául elfogadott történeti tényállás megalapozott. Az elsőfokú bíróság tényállása ugyan a vádirati tényállás 38. pontját illetően hiányos, azonban azt a másodfokú bíróság a fentiekben ismertetettek szerint eljárás megszüntetéssel orvosolta. A másodfokú bíróság megindokolta azt is, hogy a vádlott által utolsó szó jogán elmondottakat miért nem tartja elfogadhatónak, mely indokolás szintén helytálló.

A harmadfokú bíróság a Veszprémi Törvényszék másodfokú ítéletének alapjául szolgáló tényállást tekintette irányadónak, figyelemmel a Be. 388. § (1) bekezdésére.

A megalapozott tényállásból mindkét bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a bűncselekmények minősítése törvényes. Így helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlottra a 2012. évi C. törvény (továbbiakban új Btk.) kedvezőbb, hiszen az értékhatárok változása miatt 16 cselekmény enyhébben minősül. Az új Btk. hatálybalépésére tekintettel a minősítés-változtatásokat a másodfokú bíróság tényállási pontonként elvégezte, melynek során helytállóan mellőzte a bűnösség megállapítását 2 rb csalás vétségében.

Egyetért az ítélőtábla az első fokú bíróság által feltárt, és a másodfokú bíróság által elfogadott büntetéskiszabási körülményekkel, így figyelembe vette a nagyszámú halmazatot, a sértetti közrehatást is, amely lehetővé tette, hogy ez az egyszerű és könnyen felismerhető elkövetési mód eredményes legyen. A 4 év 6 hónap szabadságvesztés büntetés törvényes, enyhítésnek új törvényes indokát az ítélőtábla nem tárta fel, ezért az új Btk. alkalmazására tekintettel a 81. §-a alapján a 4 év 6 hónap szabadságvesztés halmazati büntetésül való kiszabásáról kellett rendelkeznie, mint új büntetésről, ugyanis a másodfokú bíróság csak az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés enyhítéséről rendelkezett és nem új büntetés kiszabásáról.

Az első- és másodfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, a felhívott jogszabályi hivatkozások - az eljárást megszüntető rendelkezés kivételével - pontosak. Téves az eljárás megszüntetése vonatkozásában a Be. 332. § (2) bekezdésre való hivatkozás, mely helyesen a Be. 377. §-a.

A másodfokú bíróság nem rendelkezett a megszüntetéssel érintett cselekmény vonatkozásában a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről, ezért azt az ítélőtáblának pótolnia kellett.

A vádlott fellebbezésében külön utalt arra az eljárásjogi helyzetre, hogy miért nem lehetett szétszedni a Székesfehérvári Városi Bíróság eljárása alatt elkövetett cselekményeket a többitől. A Székesfehérvári Városi Bíróság 2010. szeptember 10. napján kelt 3.B.215/2010/47. számú ítéletével összesen 20 rb csalási bűncselekmény miatt ítélte el I. r. vádlottat, azaz a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények egy részét az ítéletnek a - Fejér Megyei Bíróság határozata folytán - jogerőre emelkedése előtt követte el, míg egy részüket 2011. február 17. napját követően, a jogerőre emelkedése után. A cselekmények egy egységet képeznek, elbírálásuk egy eljárásra tartozik. Nem attól függ az elkülönítés, hogy jogszabály változása folytán a vádlott számára melyik kedvezőbb. A halmazati büntetés egyébként is az egy eljárásban történő elbírálás esetén kedvezőbb.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélőtábla a Be. 397. §-a szerint helybenhagyta a másodfokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában.

A harmadfokú bíróságnak a Btk.92.§./1/ és /2/ bekezdése alapján a 2013. július 5. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt kellett beszámítania a kiszabott szabadságvesztésbe.

Rendelkezett a harmadfokú eljárásban a Be. 381. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a 385. § rendelkezésére - a kirendelt védői díjjal kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Győr, 2014. november 4. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2013. július 4. napján kelt 1.Bf.322/2013/4. számú ítélete **I.r. vádlott** vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. november hó 4. napján

. Kovács Tamás sk.

a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó